

Zaterdag

den 23 Maart.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 8 maart. Volgens onze hof-courant is Hare Majesteit de aartschertogin Maria Louisa, hertogin van Parma, gisteren morgen van Schönbrunn vertrokken, ten einde zich vooreerst naar Verona te begeven en aldaar Z. M. den keizer te ontmoeten en vervolgens naar Parma te reizen. H. M. wordt een eindweegs door den kroonprins en den aartschertog Reinier verzeld. Hare hofhouding bestaat alleen uit Italianen of Duitschers.

GROOT-BRITTAÏJE.

LONDEN den 12 maart. Terwijl eene zekere partij blijft werken tegen de Property-Tax (belasting op de bezittingen), en de debatten over dezelve op nieuw verschoven zijn tot nastaanden maandag den 18 dezer, werd gister zoowel in het hooger als lagerhuis een adres van kooplieden en manufacturiers te Glasgow ingediend, waarbij dezelve het gechreuw, dat tegen de Property-Tax is aangeheven, ten hoogsten afkeuren, en zich ten voordeele dier belasting, zoo als zij nu gemodereerd door de ministers wordt voorgedragen, verklaren.

LONDEN den 15 maart. Wij hebben zeer belangrijke particuliere berichten uit Parijs ontvangen: de gedreigde verandering van het ministerie is op nieuw verschoven, gedeeltelijk door buitenlandschen invloed, gedeeltelijk misfchien ook wel door den invloed der zoo rijke en magtige partij van gematigde revolutionairen, aan wier hoofd een Talleyrand en dergelijken zijn, en welke partij natuurlijk op de hand van het tegenwoordig ministerie is. Het in de kamer der afgevaardigden zaterdag uitgebragt rapport, betreffende het budget schijnt algemeen genoeg te geven, daar het geene directe verhooging van de land-belasting behelst, en de door de ministers voorgestelde nieuwe en aan het volk onaangename belastingen verwerpt. De discussien over dat budget, welke den 14 dezer moesten beginnen, zullen nu ook wel spoedig, althans denklijk voor het einde dezer maand, afloopen, en daarmee de financiële verlegenheid van Frankrijk uit den weg geruimd zijn; vele leden van de kamer der afgevaardigden hebben zich uitgelaten, dat zij rekenden tegen half april naar hunne haardsteden te zullen kunnen terug keeren. De instelling der prevotale hoven heeft overigens het gewenschte gevolg; men had gedacht, dat zij veel te doen zouden vinden, maar het tegendeel is waar; de schrik voor dezelve schijnt genoegzaam om de kwaadwilligheid binnen zekere palen te houden.

De vrijfpreking van den schout-bij-nacht Linois, welke ons de laatste Fransche berichten melden, zal groot genoeg geven aan alle zeelieden in dit land, die zich zijne steeds betoonde onveranderlijke vriendelijkheid en menschlievendheid omtrent de krijgsgedevangenen herinneren.

Volgens bijzondere brieven uit Parijs, hebben de advocaten van fir R. Wilson, zoo uit zijn naam als uit die van de heeren Bruce en Hutchinson, gevraagd dat het proces tot den 1 april zoude worden verschoven, waarop hun aagemerkt is, dat zij tijds genoeg gehad hadden om hunne middelen van verdediging in gereedheid te brengen, doch hierop hadden zij weder ten antwoord gegeven, dat door de nieuwe en onverwachte beschuldiging, die tegen hen aangevoerd werd, het hun onmogelijk was een vroeger tijdstip te bepalen. Zij eischen een jury, waarvan de helft uit Engelschen bestaan zal, omdat het burgerlijk wetboek zegt, dat men jegens vreemdelingen dezelfde formaliteiten in acht nemen moet als in hun land jegens de Franschen plaats hebben. Ladj Wilson heeft Parijs verlaten, om een sneekschrijft aan den Prins-Regent aan te bieden. De Engelsche ambassadeur, verneemt men, heeft bericht ontvangen, dat zijn gouvernemen: het besluit genomen heeft om zich van alle tusschenkomst in de procedures der Fransche regtbanken te onthouden.

Ladj Wilson is naar Brighton-gegaan, om de tusschenkomst van den Prins-Regent, bij den koning van Frankrijk, te voordreele van haren gemaal, af te smeeken.

In het huis der gemeenten van den 12, heeft lord Castlereagh eene motie nopens de bewaring van Buonaparte gedaan. Zijn lordschap heeft twee bills voorgesteld, de eene betrekkelijk de bewaring van Napoleon, de andere aangaande een reglement nopens de gemeenschap van neutrale vaartuigen met het eiland St. Helena, zoo lang Buonaparte aldaar zal worden bewaard. Men heeft twijfel (zeide zijn lordschap) gevoed aangaande het regt van de kroon om Buonaparte, na het ophouden der vijandelijkheden, krijgsgedevangenen te houden. Ik voor mij voedt deswegens geheel geenen twijfel en de bill, welke ik voorstel, zal genoegzaam zijn om alle onzekerheden te doen ophouden. Men kan geene bekommernis hebben over de regtmaticheid van de gedevangenis van Buonaparte, en ik ben overtuigd dat dezelve door de wet der volkeren wordt geregtvaardigd. Als souverainen vorst hebben wij regt gehad om hem vast te houden, om dat hij gesloten traktaten had verbroken en geenen waarborg voor derzelver verdere nakoming konde geven; doch het geen ten overvloede ons gedrag regtvaardigt, is, dat hij als geboren Korfikaan een Fransch onderdaan is, en dat deze mogendheid weigert zijne uitlevering te vragen. Ten gevolge van dien is dit land, volgens het regt der volkeren, geregtigd om deze persoon, zonder nog te letten op deszelfs karakter in 't algemeen, gedevangenen te houden. Zijne ontsnapping van Elba, waar hij bij een piegtig traktaat beloofd had te zullen blijven, en de volstrekte onmogelijkheid om van zijnen kant eenige zekerheid te geven, regtvaardigen deze detentie. Het zij men hem derhalven aanmerkt als krijgsgedevangenen, het zij men hem beschouwt als souverain vorst, zijne gedevangenschap is wettig en overeenkomstig met het regt der volkeren, en daarenboven stellig geboden door eene regtmaticke zorg voor de openbare zekerheid en den algemeenen vrede. Met betrekking tot de behandeling van Buonaparte heeft men oogmerk om alle mogelijke inschikkelijkheid te gebruiken, welke slechts met de nauwkeurige bewaking van zijn persoon overeenkomstig is, en hem als krijgsgedevangenen zoo gunstig mogelijk te beschouwen. Het is van belang dat de personen, welke met de bewaking van Buonaparte belast zijn, weten welk denkbeeld zij van het karakter van hunnen gedevangenen kunnen vormen." De heer Brougham heeft deze motie beantwoord met te zeggen dat de geheele wereld overtuigd is dat het regt der volken veroorlooft dat men Buonaparte onder goede bewaring houde; dat de vrag: zal deszelfs gedevangenis levenslang zijn? of ook, wanneer zal dezelve eindigen? door nauwere omstandigheden zal kunnen worden beantwoord, doch dat voor het tegenwoordig oogenblik de gedevangenis regtmatick is; dat hij thans nog niet vooruit kan zien of de gedevangenis van Buonaparte wei ooit een einde zal kunnen nemen, doch dat hij meent dat er wei omstandigheden zullen kunnen bestaan, welke eene verandering omtrent deszelfs bewaring regtvaardigen. Op de vrag van lord Nugent of Buonaparte door de officieren, die hem bewaken, moet beschouwd worden als een onafhankelijk souverain of als een krijgsgedevangenen officier, ant-

woordde lord Castlereagh dat deze officieren hem moest aanmerken als een krijgsgedevangenen, welken zij met de meest mogelijke liberaliteit moesten behandelen.

Gisteren hebben de ministers aan de beide kamers de boodschap medegedeeld van het huwelijk van H. K. H. de prinses van Wallis met den prins van Coburg. De kamers hebben het gewone dank-adres eenstemmig aangenomen, en hare bijzondere tevredenheid over het huwelijk van deze vorstin met een protestantschen vorst, uit een zoo doorluchtig huis, te kennen gegeven. Men denkt dat het parlement 60,000 pond zal voteren als eene jaarlijkse toeleg voor de beide jonge echtgenooten.

Behalve de vermoedelijke vredebreuk met Spanje, schijnt ook nog van eene andere zijde hernieuwing van oorlog de Vereenigde-Staten te dreigen. Onze nieuwsbladen geven daarvan kennis in het navolgend bericht, hetwelk wij overnemen zoo als het ligt, schoon de toon waarop het gestemd is al wederom kenmerken draagt van die verbittering, welke sedert de losfchieting van die gewezen kolonien nog altoos aan een groot gedeelte van ons publiek is bijgebleven, en door de jongste vijandelijkheden niet verminderd is:

Gisteren (14 maart) zijn papieren uit Washington, tot den 12 februarij 11, in deze stad ontvangen. Et schijnt eenigen grond te zijn voor het gerucht dat de vrede tusschen Amerika en den deij van Algiers niet beloofd van langen duur te zullen wezen. De groote commodore Decatur, de hoop der Amerikaansche zeemagt, is door de Algerijnen beschuldigd geworden zijn woord en trouw verbroken, zoo niet het jongstgesloten vrede-traktaat verkracht te hebben. Deze beschuldiging berust niet op het gezag der Algerijnen alleen, maar is bevestigd door een Amerikaansch officier, die bij de onderteekening van het vrede-traktaat tegenwoordig geweest is.

Gemeinde Amerikaansch officier heeft van Port-Mahon naar huis geschreven, en geeft zijn verhaal als volgt: dat, bij hunne aankomst voor Algiers, op den 4 november, de Amerikaansche consul de heer Schaler van wal kwam, en hun bericht gaf dat de regering zeer gunstig jegens de Amerikanen gezind was, maar dat de deij zelve zijne ernstige ontvredenheid betuigd had, over het niet terugzenden van de prijsgemaakte brik, zoo als de commodore Decatur hem beloofd had. De deij gevoelde zich bij deze gelegenheid te meer beleedigd, daar hij met Amerika een gunstigeren vrede gesloten had, dan eene zijner voorgangers immer met eene Christen mogendheid hoe ook genaamd had aangegaan. De deij merkte verder aan dat het Volk niet zeer te vreden was over de voorwaarden des vredes, en dat, daar hij nog niet lang den troon bekleedde, de teruggave der beide prijzen tot zijne populariteit volstrekt vereischt wierd; dat hij al wat in het traktaat hemzelve betrof, getrouwelijk had in acht genomen en uitgevoerd; dat, hoezeer de teruggave der twee schepen geen beding van het traktaat uitmaakte, hij echter commodore Decatur's woord een zoo heilig pand rekende, als of het eene voorwaarde van het verdrag geweest ware, en dat het hem zeer gefnerd had, na een tijdverloop van vier of vijf maanden, van den heer Schaler geen voldoende antwoord te hebben kunnen erlangen, of de brik teruggegeven zou worden, en waarom zij met het volk nog te Carthagenen vast gehouden werd. Wat betreft den zee-officier der Vereenigde-Staten, hij verzekert, dat het waar is, hoe vreemd het ook moge schijnen, dat commodore Decatur van Carthagenen naar de Vereenigde-Staten is weggezeild, zonder aan den Amerikaanschen consul te Algiers eenig bericht omtrent deze zaak te geven, of schoon hij zijn woord van eer verpand had zuiks te zullen doen, en hij in de haven zelve was, waar de brikken vastgehouden werden. De officier geeft verder als eene daadzak op, dat, toen de deij op het punt stond om het traktaat te teekenen, hij daarin zwarigheid maakte wanneer de brikken niet teruggegeven wierden; hier tegen verzette de commodore zich niet, maar niet wenschende daarvan eenig gewag in het traktaat te maken, beloofde hij desnietemin, op zijn woord van eer, het te zullen doen, en te zullen zorgen dat de schepen, in derzelver tegenwoordigen toestand, naar Algiers teruggezonden wierden. Een der schepen, schijnt het, hebben de Spanjaarden sedert wedergegeven, maar het ander hebben zij geweigerd uit te leveren. De Algerijnen bleven misnoegd, en eene vredebreuk met Amerika werd als onvermijdelijk beschouwd. Eenig krakeel had ook plaats gehad tusschen de Amerikanen en Spanjaarden, betrekkelijk het terughouden der Algerijnsche schepen."

Deze laatste woorden, zoo zij niet beteekenen moeten dat omtrent het bezit der schepen gekrakeeld is, schijnen aan te duiden, dat de Amerikaansche commodore ten minste getracht heeft zijn woord te houden; iets hetwelk maar al te dikwijls alles is, wat men van den gever van zulk eene, meestal overijde maar altijd stilzwijgend voorwaardelijke belofte, in billijkheid kan vorderen.

Het omnium staar 18, 3 pct. geconf. 613.

FRANKRIJK.

PARYS den 13 maart. Zijne Majesteit heeft bevolen, dat er een gedenkteken zal opgerigt worden voor den hertog van Enghien, in de gragten van het kasteel van Vincennes, op de plaats zelve waar die prins vermoord werd. Den 21 dezer, zal men zijn lijk, dat nog in de gragt ligt, opgraven in tegenwoordigheid van commissarissen des konings, waarna het stoffijk overschot van dien laatste spruit van het Huis van Bourbon-Condé, met de grootste plegtigheid, in het ter zijner nagedachtenis opgerigt graf, zal overgebracht worden.

Men verzekert, dat de heer de Blossville, lid van de commissie der financiën in het generaal comité van de kamer der gedeputeerden, een voorstel gedaan heeft, strekkende om die geenen te doen vervolgen, welke, gedurende de tusschen-regering, de som van 3,500,000 frangen renten, die in de amortisatie-kas lagen en een bijzonder eigendom waren, onvreemd hebben. Dit voorstel zal in een der eerstkomende zittingen nader ontvouwd worden.

De minister van binnenlandsche zaken heeft aan de prefecten een rondgaanden brief geschreven, waarin hij hen de middelen aanwijst om de muitzaken te beteugelen, die de openbare rust nog zouden pogente storen. Zij hebben, zegt zijne excellentie daarin, onder anderen, noch hunne hoop noch hunne stoutheid vertoren; eeuwige vijanden van orde, laten zij geene gelegenheid, geen voorwendfel voorbij gaan; zij verwekken aan het beiaag ongerustheid, en boezemen den zwakken de onrust in, die in hun de misdaad veroorzaakt; doch weldra zullen zij overtuigd zijn, dat die geregtigheid, zoo lang door hun getergd, en welke zich verontwaardigt van hen onverbeterlijk te vinden, niet ongetrait kan getroffen worden. Zij durven bewegingen aanduiden op zekere noodlottige tijdstippen; en wanneer de herinneringen, welke die ongetrukkige dagen doen geboren worden, de goede ingezetenen de gerustheid doen zegenen, die zij thans onder de bescherming van den troon genieten, aan zijn zij het alleen, die beroerd door de wanhoop van een verloren zaak, met deze dagen, donkere voortteekenen medebrengen, en op het

